

ring af administration og sikre bedst mulig udnyttelse af privat betalingsinfrastruktur.

Da stort set alle borgere og virksomheder har en pengeinstitutkonto, skønnes lovforslaget ikke isoleret set at påføre borgere eller virksomheder merudgifter. Der er dog indført en hjemmel til, at finansministeren kan udbetale midlertidig kompensation for merudgifter som følge af effektivisering af betalingsforvaltningen, f.eks. vedrørende indbetalinger af skatter og afgifter.

Når kompensationen her er midlertidig, skyldes det, at der vil ske tilpasning af adfærd til de nye vilkår, hvorfor ekstraomkostningen for borgere og virksomheder højst vil kunne mærkes i en overgangsfase. Endvidere skal det også ses i sammenhæng med, at effektiviseringen af betalingsforvaltningen vil skabe øget råderum i den offentlige sektor til fordel for virksomheder og borgere.

Det foreslås, at kompensationen ikke gøres midlertidig for så vidt angår merudgifter på konvertering af papirbårne leverandørfaktura til elektronisk format, når leverandører til det offentlige har halvårlig eller kvartårlig momstilsvær.

2. Begrænsning af kontantkasser

Hver enkelt myndighed har i dag egne kontantkasser på ind- og udbetalinger, hvorfor det offentlige set under ét har flere kontantkasser med stort set samme funktioner inden for det samme lokalområde. I lovforslaget er der skabt mulighed for at fremme den offentlige koordination på tilrettelæggelsen af denne opgave i lokalområdet i kraft af en bemyndigelse til finansministeren.

Det fremgår af lovforslagets § 3, stk. 4, at ministeren skal føre forhandlinger med berørte offentlige myndigheder forud for udstedelse af regler om nedlæggelse af kontantkasser, oprettelse af en fælles kontantkasse inden for et nærmere bestemt lokalområde og eventuel henlæggelse af visse praktiske opgaver til en sådan kontantkasse. Det er tanken, at den enkelte (amts)kommune, som berøres af nedlæggelse af en kontantkasse m.v., vil blive inddraget på et tidligt tidspunkt.

Som det er uddybet i bemærkningerne til § 3, stk. 4, vil de lokale forhold skulle tages i betragtning ved udformning af reglerne, og visse forhold i forbindelse med etablering af en fælles kontantkasse vil bedst kunne afklares på lokalt niveau. Det vil endvidere være nærliggende, at den myndighed, der påtager sig at administrere en lokal kontantkasse på egne og andre myndigheders vegne, kan beregne sig et vederlag for det hermed forbundne arbejde.

Baggrunden for bemyndigelsen er, at det kan være nødvendigt og hensigtsmæssigt at have én offentlig kontantkasse åben i lokalområdet, der bl.a. kan modtage indbetalinger og i øvrigt kan varetage opgaven med udbetaling af kontanter.

De offentlige kontantkasser med mange indbetalinger varetager i nogle tilfælde andre funktioner end betalingsafvikling. Det kan være udstedelse af erklæringer, godkendelser, legitimationspapirer eller udlevering af effekter. Det er vigtigt at sikre, at den samlede opgave kan løses enkelt, effektivt og billigt. Derfor kan det være nødvendigt, hvis en kontantkasse skal nedlægges, at der også findes nye, hensigtsmæssige løsninger på disse øvrige aktiviteter.

Finansministeren bemyndiges derfor til at etablere en tværoffentlig koordination af udstedelse af erklæringer, godkendelser, legitimationspapirer eller udlevering af effekter i det omfang, at disse opgaver i dag løses *sammen med betalingsafviklingen* i en kontantkasse.

Finansministeren har adgang til at overlade opgaverne vedrørende dels kontantkasser, dels udstedelse af papirer og udlevering af effekter m.v. til en ikke-offentlig myndighed. Der skal endvidere kunne fastsættes tilsyn og kontrol med den, som får opgaven overladt. Ministeren kan endvidere fastsætte regnskabsinstruks for såvel offentlige myndigheder som private, der får opgaven overladt.

3. Elektronisk betalingsforvaltning

3.1. Krav til offentlige myndigheder

Et fjerde hovedelement i lovforslaget er en bemyndigelse, som giver adgang til at udstede regler om, at offentlige myndigheder skal sikre en elektronisk betalingsforvaltning. Der foreslås tilvejebragt hjemmel til, at finansministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte regler herom.

Ligesom ved begrænsningen af kontantkasser m.v., jf. ovenfor pkt. 2, gælder det, at reglerne kun kan udstedes efter forhandling med de berørte myndigheder, jf. lovforslagets § 7, stk. 1. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen som repræsentanter for henholdsvis kommuner og amtskommuner, samt København og Frederiksberg Kommuner, skal inddrages i udarbejdelsen af reglerne. Det tætte samarbejde mellem de berørte parter gælder både i forhold til udstedelse af reglerne og i forhold til løbende justeringer heraf.

Finansministerens retningslinier vil være minimumsstandarder, som den offentlige myndighed mindst skal opfylde for, at forvaltningen kan betragtes som elektronisk.